

Sygn. akt I ACa 934/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wojciech Kościołek
Sędziowie:	SSA Józef Wąsik (spr.) SSA Zbigniew Ducki
Protokolant:	st.sekr.sądowy Urszula Kłosińska

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2015 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank (...) S.A. w W.**

przeciwko **W. P.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 28 stycznia 2015 r. sygn. akt I C 1749/14

1. **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu treść:**

„I. uchyla nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 3 stycznia 2014 r., sygn. akt I Nc 543/13 w części dotyczącej W. P. i w tym zakresie powództwo oddala,

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego W. P. kwotę 7 717 zł (siedem tysięcy siedemset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.”

2. **zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 5 400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSA Józef Wąsik SSA Wojciech Kościołek SSA Zbigniew Ducki

Sygn. akt I A Ca 934/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) **Bank (...) S.A.** w W. w pozwie skierowanym przeciwko **W. P. i M. C.** jako poręczycielom wekslowym wniosła o wydanie wekslowego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym zostanie zasądzona od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej kwota 1.217.634 zł. z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 8 listopada 2013 r. do dnia zapłaty oraz zostaną zasądzone koszty postępowania.

Na uzasadnienie wskazała, że Bank pozostaje w posiadaniu weksła wystawionego przez (...) spółka z o.o. i spółka komandytowa” w K. poręczony przez pozwanych W. P. i M. C.. Sam weksel został wręczony jako weksel in blanco na zabezpieczenie spłaty kredytu udzielonego (...) sp. z o.o. i spółkę komandytowa” w K. na podstawie umowy kredytu inwestycyjnego z dnia 23 sierpnia 2007 r. Ponieważ kredytobiorca zaprzestał regulowania swoich zobowiązań strona powodowa wypełniła weksel na sumę kapitału, odsetek i kosztów i wezwała poręczycieli pismami z dnia 10 października 2013 r. do wykupu weksła. Termin płatności oznaczono na dzień 8 listopada 2013 r. Do dnia sporządzenia pozwu weksel nie został wykupiony.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 3 stycznia 2014 r., sygn. akt I Nc 543/13, sąd uwzględnił pozew w całości.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany W. P. wskazał, że zaskarża nakaz w całości, wniósł o uchylenie wydanego nakazu i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów.

Pozwany podniósł, że dochodzone roszczenie jest bezpodstawne bowiem weksel na który powołuje się strona powodowa został wystawiony przez (...) spółkę z o.o. i stanowi przyrzeczenie zapłaty przez tę spółkę a nie przez spółkę (...) spółka z o.o. i spółka komandytowa”. Z dokumentów dołączonych do pozwu stanowiących podstawę wypełniania weksła wynika, że kredyt został udzielony spółce (...) spółka z o.o. i sp. komandytowa”. Deklaracja wekslowa dotyczy poręczenia ze ten podmiot a nie za spółkę (...) spółkę z o.o. Są to dwa różne podmioty o odmiennych numerach KRS.

Pozwany zaprzeczył, aby spółka (...) sp. z o.o. zaciągała jakikolwiek kredyt w powodowym Banku za który on miałby poręczyć. Każde poręczenie, w tym poręczenie wekslowe jest akcesoryjne wobec długu głównego. Dług poręczyciela uzależniony jest od długu głównego.

Pozwany podniósł też, że strona powodowa nie wyjaśniła w jaki sposób obliczyła wartość sumy wekslowej, a jedynie ograniczyła się do wskazania okresu za jaki nalicza odsetki. Nie wskazała od jakich kwot i od jakich dat nalicza odsetki, a więc nie wykazała prawidłowości wypełnienia sumy wekslowej.

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 28 stycznia 2015r utrzymał nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 3 stycznia 2014 r., sygn. akt I Nc 543/13 w stosunku do pozwanego W. P. w całości.

Jako podstawę faktyczną wyroku Sąd ustalił następujące fakty:

(...) Bank (...) S.A. w W. jest posiadaczem weksła wystawionego jako weksel in blanco, podpisanego przez M. C. i W. P.. W miejscu „podpis wystawcy” przy nazwisku M. C. uczyniona została pieczętka (...) sp. z o.o. – prezes zarządu”, przy nazwisku W. P. (...) sp. z o.o. – v – ce prezes zarządu”. Na przedniej stronie weksła, przy podpisie wystawcy, przybita też została pieczętka spółki (...) sp. z o.o. ul. (...), K.”. Sam weksel został wypełniony w K. dnia 23 sierpnia 2007 r. na kwotę 1.217.634 zł. Na drugiej stronie weksła znajduje się poręczenie udzielone przez M. C. i W. P..

W związku z nieregulowaniem należności wynikających z umowy kredytu inwestycyjnego z dnia 23 sierpnia 2007 r. wraz z późniejszymi zmianami zawartej przez (...) Bank (...) S.A. w W. z (...) spółka z o.o. i spółka komandytowa w K. powodowy Bank kierował wezwania do zapłaty adresowane do: kredytobiorcy, poręczycieli: M. C. i W. P.. Pismami z dnia 10 października 2013r. zawiadomił kredytobiorcę i poręczycieli o uzupełnieniu weksła i wezwał do zapłaty sumy wekslowej.

Spółka (...) spółka z o.o. i spółka komandytowa w K. w dniu 23 sierpnia 2007 r., reprezentowana przez komplementariusza (...) spółka z o.o. w K., przedłożyła do dyspozycji powodowego Banku weksel własny niepełny

(in blanco) na zabezpieczenie umowy kredytu inwestycyjnego z dnia 23 sierpnia 2007r. Sama deklaracja została podpisana w analogiczny sposób jak weksel. M. C. i W. P. podpisali deklaracje poręczyciela weksła własnego niepełnego na zabezpieczenie wierzytelności wynikającej z umowy kredytu z dnia 23 sierpnia 2007 r. udzielonego na rzecz (...) spółka z o.o. i spółka komandytowa.

Umowa kredytu inwestycyjnego nr (...) zawarta została przez (...) Bank (...) S.A. w (...) spółka z o.o. i spółka komandytowa w K. w dniu 23 sierpnia 2007 r. reprezentowaną przez komplementariusza (...) spółkę z o.o. w K. reprezentowaną przez M. C. i W. P.. Pod umową oprócz podpisów znajdują się pieczęcie; (...)spółkka z o.o. i spółka komandytowa w (...) spółka z o.o. w K.. Do umowy sporządzony został załącznik nr (...) – harmonogram spłaty.

(...) spółka z o.o. i spółka komandytowa wpisana jest do KRS pod nr (...). Na dzień 6 luty 2014 r. jako uprawnieni do składania oświadczeń w imieniu spółki wskazani zostali komplementariusz samodzielnie tj. (...) spółka z o.o. w K.. Jako osoby wchodzące w skład zarządu (...) spółki z o.o. zostali wskazani: M. C. – prezes i W. P. – członek zarządu, którzy winni działać łącznie.

(...) spółka z o.o. w K. wpisana jest do KRS pod nr (...). Na dzień 6 luty 2014 r. uprawnionym do reprezentowani spółki jest M. C. samodzielnie jako prezes jednoosobowego zarządu. W 2010 r. W. P. zrezygnował z udziału w zarządzie spółki, wobec sprzedaży udziałów w spółce.

(...) Bank (...) S.A. w W. sporządziła w dniu 23 października 2014 r. wyciąg na podstawie ksiąg bankowych wskazujący na wysokość zadłużenia (...) spółkka z o.o. i spółka komandytowa w K. wobec Banku jako kredytobiorcy i M. C. i W. P. jako poręczycieli umowy kredytu z dnia 23 sierpnia 2007 r. W dokumencie wskazano elementy składające się na sumę wekslową w kwocie 1.217.634 zł. na dzień 8 listopada 2013 r.

Stan faktyczny ustalono w oparciu o dokumenty przedłożone przez strony, których prawdziwość w ocenie sądu nie budziła wątpliwości i których prawdziwość nie była przez strony kwestionowana.

Sąd Okręgowy uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie. Pozwany W. P. podpisał weksel jako poręczyciel. Faktu tego nie kwestionował. W zarzutach od nakazu zapłaty podniósł, że pod wekslem znajduje się podpis spółki (...) spółka z o.o. w K. jako wystawcy podczas gdy z dokumentów przedłożonych przez powodowy Bank wynika, że kredytobiorcą, na zabezpieczenie zobowiązania którego podpisał deklarację wekslową jest inny podmiot: spółka (...) spółka z o.o. i spółka komandytowa w K.. Poręczył za zobowiązanie innego podmiotu niż wystawca weksła.

Sąd powołał się na zasadę samodzielności zobowiązań wekslowych w myśl, której zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej weksła. Poręczenie wekslowe jest niewątpliwie zobowiązaniem akcesoryjnym. Jednakże jest to tzw. akcesoryjność formalna. Pomiędzy odpowiedzialnością poręczyciela a odpowiedzialnością osoby, za którą poręczył, może zająć różnica ze względu za samodzielny charakter zobowiązania poręczyciela, bowiem jego zobowiązanie jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręczył było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny, z wyjątkiem wady formalnej. Poręczyciel wekslowy odpowiada nawet gdy osoba za którą poręczył, nie odpowiada wekslowo z przyczyn o których mowa np. w art. 7 prawa wekslowego. Zgodnie z powołanym przepisem oceny ważności każdego podpisu złożonego na wekslu należy dokonywać oddzielnie. Każda z osób podpisana pod wekslem zaciąga bowiem swoje zobowiązanie. Podpisy, które z jakichkolwiek przyczyn nie zobowiązują osób, które podpisały się na wekslu lub których nazwiskiem podpisano weksel nie naruszają ważności innych podpisów.

Kwestia ważności podpisu wystawcy ma o tyle znaczenie w niniejszej sprawie, że poręczyciel podniósł, iż nie poręczył za (...) sp. z o.o. w K.. Nie ulega wątpliwości, że poręczył za (...) spółka z o.o. i spółka komandytowa w K..

Nadto z okoliczności sprawy wynika zdaniem Sądu Okręgowego, że M. C. i W. P. złożyli na przedniej stronie weksła swoje podpisy (w istocie) jako osoby upoważnione do reprezentowania (...) spółka z o.o. i spółka komandytowa w K.. Komplementariuszem upoważnionym do reprezentowania tego podmiotu – przedsiębiorcy upoważnione były osoby wchodzące w skład organu spółki (...) spółka z o.o. w K.. Niewątpliwie bardziej właściwym byłoby, aby na wekslu (tak

jak na umowie czy deklaracji wekslowej) obok pieczęci komplementariusza znajdowała się też pieczęć osoby prawnej; (...) sp. z o.o. i sp. komandytowa w K.. W takiej sytuacji określenie wystawcy weksla nie budziłoby żadnych wątpliwości.

Co do zarzutu braku wyjaśnienia przez powodowy Bank w jaki sposób została obliczona suma wekslowa Sąd wskazał, że strona powodowa przedłożyła (wobec zarzutu) wyciąg z ksiąg bankowych w którym wskazała, w jaki sposób została wyliczona wysokość zadłużenia (...) sp. z o.o. i spółka komandytowa w K. wobec Banku jako kredytobiorcy oraz M. C. i W. P. jako poręczycieli umowy kredytu z dnia 23 sierpnia 2007 r. W wyciągu wyszczególniono elementy składające się na sumę wekslową o wysokości 1.217.634 zł. na dzień 8 listopada 2013 r. To jaką moc prawną mają wyciągi sporządzane przez banki na podstawie ksiąg rachunkowych banków określa art. 95 prawa bankowego, który w ust. 2 stanowi, że moc prawna dokumentów urzędowych, jakimi są wyciągi sporządzane na podstawie ksiąg bankowych nie obowiązuje w postępowaniu cywilnym. Niezależnie od wskazanej regulacji przedłożony przez powodowy Bank dokument ma moc dokumentu prywatnego (art. 245 k.p.c.), którego prawdziwości pozwany nie zakwestionował.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w wyroku na podstawie art. 496 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wniósł pozwany W. P. zaskarżając go w całości.

Wyrokowi zarzucił:

1/ naruszenie prawa materialnego poprzez dokonanie wykładni weksla, niezgodnie z treścią weksla, uznając weksel za wystawiony przez inny podmiot niż wskazany w wekslu jako wystawca weksla;

2/ naruszenie prawa procesowego poprzez pominięcie istotnych okoliczności faktycznych w postaci sposobu opieczetowania i podpisania deklaracji wekslowej, co wskazuje na to że strony wiedziały w jaki sposób zwyczajowo pieczętuje się umowy, oświadczenia składane przez spółkę komandytową której komplementariuszem jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością;

3/ błąd w ustalenia faktycznych i przyjęcie, iż weksel został wystawiony w imieniu innego podmiotu, niż podmiot widniejący jako wystawca weksla.

Na tej podstawie wniósł o zmianę wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania za obie instancje.

Strona powodowa wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu apelacji, zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest uzasadniona.

Sąd I Instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Apelacyjny przyjmuje za swoje, ale nietrafnie zastosował przepisy materialnego, a to art. 32 ustawy z 28 kwietnia 1936r Prawo wekslowe (Dz.U. Nr 37, poz.282 ze zm.) w zw. z art. 65 § 2 k.c.

Na wstępie wskazać należy, że sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji (art. 378 §1 k.p.c.) na podstawie materiału zebranego w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym (art.382 k.p.c.) z tym zastrzeżeniem, że przed sądem pierwszej instancji powinny być przedstawione wyczerpująco kwestie sporne, zgłoszone fakty i dowody, a prezentacja materiału dowodowego przed sądem drugiej instancji ma miejsce wyjątkowo (art. 381 k.p.c.).

Zgodnie z uchwałą składu 7 sędziów (III CZP 49/07, OSNC 2008, nr 6, poz.55), której nadano moc zasady prawnej, sąd drugiej instancji rozpoznający sprawę na skutek apelacji nie jest związany przedstawionymi w niej zarzutami dotyczącymi naruszenia prawa materialnego, wiążą go natomiast zarzuty dotyczące naruszenia prawa procesowego.

Te jednak powinny być podniesione w apelacji wniesionej w ustawowym terminie, a nie w późniejszym piśmie procesowym.

Sąd pierwszej instancji nie trafnie przypisał W. P. odpowiedzialność wekslową z tytułu poręczenia wekslowego za (...) spółka z o.o. i spółka komandytowa w K. jako wystawcę weksła własnego z dnia 23 sierpnia 2003r, w sytuacji, gdy treść tego weksła w żaden sposób nie wskazuje że wystawcą tego weksła jest właśnie ta spółka. Z treści tego weksła wynika bowiem, że na pierwszej stronie weksła w miejscu przeznaczonym do podpisu przez wystawcę umieszczono pieczęć firmową (...) sp. z o.o. w K. z podaniem adresu, numeru telefonu, numeru NIP i Regon oraz pieczęcie firmowe prezesa zarządu M. C. i wiceprezesa W. P. wskazujące na reprezentowanie spółki z o.o., pod którymi osoby te złożyły swoje podpisy. Brak natomiast jakiegokolwiek wzmianki wskazującej, że spółka z o.o. działa w tym wypadku jako komplementariusz spółki komandytowej, której firma brzmi: (...) spółka z o.o. i spółka komandytowa w K.. Firma spółki komandytowej w ogóle nie występuje w treści weksła, również w części wstępnej, w której czasami określa się podmiot, który zobowiązuje się (przrzeka) do zapłacenia sumy wekslowej. Brak również wzmianki wskazującej na stosunek przedstawicielstwa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością względem spółki komandytowej.

Sąd Okręgowy na podstawie treści deklaracji wekslowych i wyciągu z ksiąg bankowych ustalił, że kredytobiorcą była (...) spółka z o.o. i spółka komandytowa a pozwani w treści deklaracji wekslowych wyrazili wolę poręczenia wekslowego za tę spółkę komandytową.

Istota problemu sprowadza się jednak do tego, że w treści weksła tego nie wyrażono, a jedynie treść weksła może być poddana wykładni przy ustalaniu zakresu odpowiedzialności osób na nim podpisanym.

Formalny charakter weksła, abstrakcyjność zobowiązania wekslowego, powoduje że ograniczona jest możliwość dokonywania wykładni treści weksła. W doktrynie i literaturze poza sporem jest się pogląd, że o treści weksła decyduje treść weksła, a nie wola stron. Zatem art. 65 § 2 k.c. stanowiącego, że w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu nie stosuje się do wykładni weksła. Dotyczy to również weksła niezupełnego w chwili wystawienia (in blanco), który został wypełniony po jego wystawieniu przez posiadacza na podstawie deklaracji wekslowej. Wola stron musi zostać całkowicie wyrażona w treści weksła.

Oczywiście dopuszczalna jest wykładnia samego tekstu weksła, jednakże jej znaczenie jest ograniczone i może zmierzać do uściślenia znaczenia poszczególnych zwrotów, usunięcia oczywistych omyłek i błędów gramatycznych lub językowych dotyczącej prawidłowości pisowni poszczególnych wyrazów ich tworzenia, łączenia odmian (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23.4.2003 CZP 7/93 OSNCP 1993 poz. 199).

Poglądy dopuszczające dokonywanie wykładni weksła, odnoszą się jedynie do stanu w którym istnieją niejasne sformułowania zamieszczone w treści weksła. Jednak w wekslu stanowiącym podstawę wyroku, znajduje się jasne oznaczenie wystawcy weksła, albowiem zamieszczona jest pieczęć wystawcy weksła, nadto istnieje możliwość weryfikacji wystawcy w oparciu o nr NIP. Zatem wskazanie w miejscu wystawcy weksła, określonego podmiotu – bez dodatków wskazujących na przedstawicielstwo innego - decyduje o tym, kto jest wystawcą weksła.

Uwzględniając zatem tylko treść weksła, brak jakiegokolwiek wątpliwości co do podmiotu będącego wystawcą weksła. Dokonywanie przez Sąd pierwszej instancji wykładni treści weksła ponad treść weksła nie jest dopuszczalne i stanowi naruszenie prawa materialnego, roszącego w konsekwencji wadliwość wydanego w sprawie orzeczenia. Nie do zaakceptowania jest bowiem przyjęcie przez Sąd I instancji, iż wystawcą weksła jest inny podmiot niż wskazany w wekslu jako wystawca weksła.

W sprawie istotne znaczenie ma to, że podstawą faktyczną dochodzonego roszczenia jest treść weksła i mające z niego wynikać zobowiązanie wekslowe pozwanych. Gdyby powód opierał swoje roszczenie na umowie kredytowej i ewentualnym poręczeniu cywilno-prawnym pozwanych za kredytobiorcę, sąd byłby uprawniony do rozważenia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, zwłaszcza treści deklaracji wekslowych pod kątem spełnienia przesłanek skutecznego dokonania poręczenia w rozumieniu art. 876 k.c.

W sprawie niniejszej spór dotyczy skuteczności poręczenia wekslowego za wystawcę weksla, który bezspornie nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązanie, które weksel miał zabezpieczać zgodnie z deklaracją wekslową. Sąd Okręgowy zajął stanowisko, że okoliczność, iż wystawca nie ponosi odpowiedzialności wekslowej w konsekwencji braku odpowiedzialności ze stosunku podstawowego, nie ma znaczenia w sprawie z uwagi na zasadę samodzielności zobowiązań wekslowych. Ze stanowiskiem tym nie można się zgodzić.

Odnosnie poręczenia wekslowego zasadę samodzielności wyraża zdanie drugie art. 32, które brzmi: „Zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej”.

Przez wadę formalną weksla rozumie się brak przedmiotowo istotnego elementu weksla określonego w art. 1 lub 101 Prawa wekslowego, powodującego, że dany dokument w ogóle nie może być uważany za weksel. W takim wypadku żadna z osób podpisanych na takim dokumencie nie ponosi odpowiedzialności. Natomiast zasad samodzielności zobowiązań - tak w zakresie poręczenia, jak i w odniesieniu do innych dłużników wekslowych, o czym mowa w art. 7 Prawa wekslowego) odnosi się do ważności podpisów poszczególnych podmiotów ujawnionych na wekslu jako dłużnicy wekslowi (wystawca, akceptant, poręczyciele, indosanci) i oznacza niezależność odpowiedzialności konkretnego dłużnika od ważności zobowiązań innych osób podpisanych na wekslu. Gdyby więc wystawca nie ponosił odpowiedzialności np. z powodu braku zdolności prawnej (wekslowej), zdolności do czynności prawnych (wekslowych), wad oświadczenia woli, a nawet sfalszowania jego podpisu, to nie przekreślałoby to odpowiedzialności poręczyciela, który za niego poręczył. Zasada ta natomiast nie dotyczy sytuacji, gdy wystawca nie ponosi odpowiedzialności wekslowej, gdyż nie podpisał się na wekslu osobiście lub przez uprawnionego przedstawiciela, albo gdy jego odpowiedzialność wygasła np. na skutek zapłaty, albo w ogóle nie powstała – jak w niniejszej sprawie – z uwagi na treść stosunku cywilnoprawnego, który weksel miał zabezpieczać.

Ponieważ zgodnie z art. 32 ust. 1 Prawa wekslowego poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak osoba za którą poręczył (według treści weksla), a w realiach niniejszej sprawy wskazany w wekslu wystawca odpowiedzialności wobec posiadacza weksla nie ponosi, to powództwo w stosunku do poręczyciela wekslowego należało oddalić.

Konkludując należy stwierdzić, że powództwo zostało oddalone z uwagi na wadliwe określenie w treści weksla jego wystawcy będącego spółką komandytową, której komplementariuszem jest osoba prawna. Sposób złożenia pieczęci na deklaracji wekslowej, oraz sposób jej podpisania wskazuje, że zarówno wystawca weksla jak i remitent posiadał wiedzę w jaki sposób należy pieczętować umowy i dokumenty dotyczące spółki komandytowej której komplementariuszem jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, by nie prowadziło to do wątpliwości w czym imieniu oświadczenie jest złożone i należało ten sposób zastosować w wekslu.

Wobec zarzutu nienależytego wypełnienia weksla w kontekście obciążenia sumą wekslową wskazanego na wekslu wystawcy, należało rozważyć, czy weksel własny in blanco, rzeczywiście został wypełniony w sposób zgodny z deklaracją. W świetle deklaracji wekslowej to kredytobiorca czyli (...) spółka z o.o. i spółka komandytowa jest dłużnikiem głównym i za niego według deklaracji wekslowej pozwany deklarował poręczenie wekslowe, a nie za spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, która według treści weksla jest wystawcą. Z kolei jest bezsporne, że wskazany w wekslu wystawca weksla nie ma długu u powódki jako remitenta.

Biorąc pod uwagę przedstawione argumenty Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach procesu za obie instancje orzeczono w myśl zasady odpowiedzialności za wynik sprawy na podstawie art. 98 k.p.c.

SSA Zbigniew Ducki SSA Wojciech Kościółek SSA Józef Wąsik